

Het is nu de periode waarin daslook in bloei staat en haar aromatische geuren verspreidt. De naam daslook kan afgeleid zijn van dassen, die vroeger onder deze planten hun hol hadden.

Als ik in Hastière aankom stel ik vast dat de abdij van Givet (Frankrijk) geen 2 maar 10,5 km verderop ligt. Ik besluit dan maar om in Hastière te overnachten. Jammer dat ik geen gegevens genoteerd heb van pelgrim Jules want vermoedelijk zal ik hem nu niet meer zien.

Het is regenachtig en koud. Ik heb de tent bij me maar besluit om deze nacht door te brengen in het plaatselijke hotel Le Val des Colverts. Het is een nette zaak en je kunt er heerlijk eten.

Dinsdag 21 mei 2013

- Van : Hastière 130 m
- Naar : Niverlée 240 m
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 33 km
- Duur : 9 uur

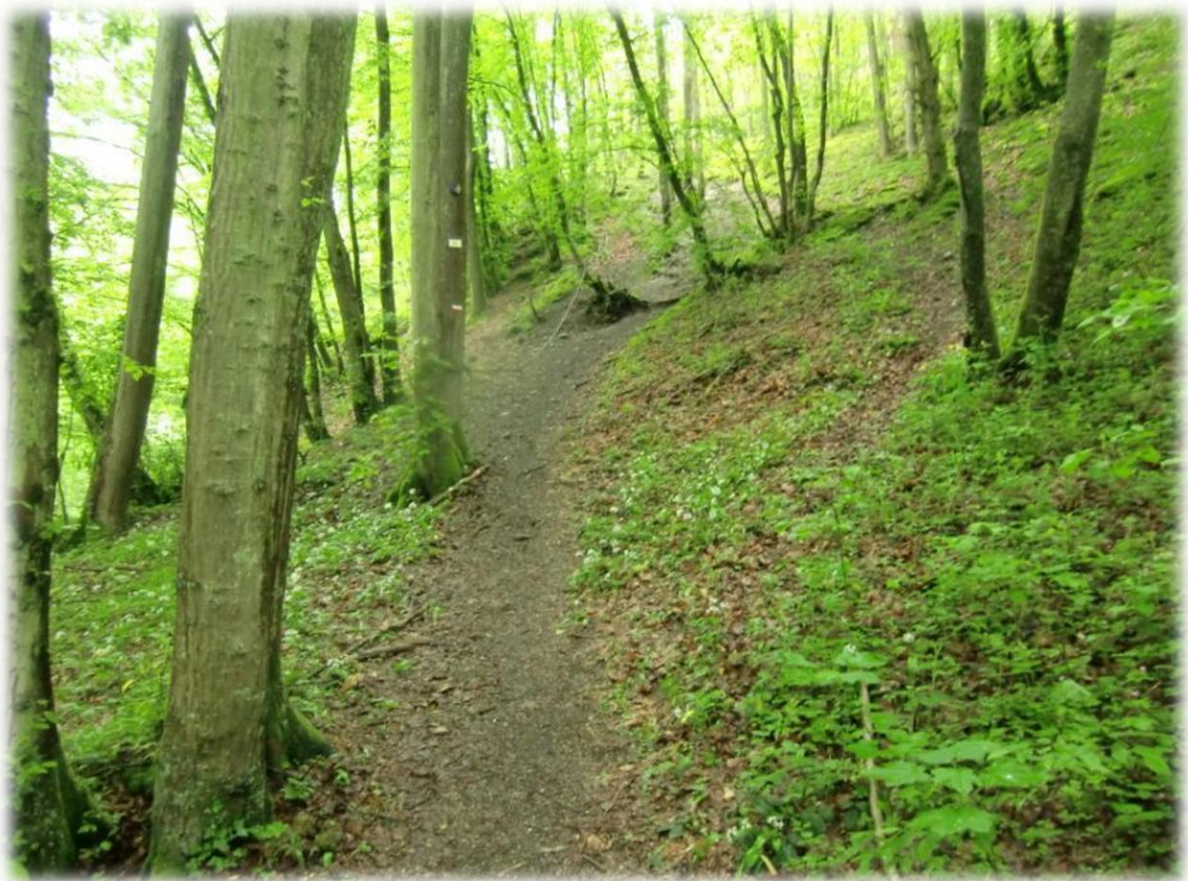

In Hastière verlaat ik definitief de Maas en volg vanaf nu de GR 654. Het is mistig, koud en druilerig weer met af en toe wat regen. Vooral de steile modderige bospaden liggen er glad bij.

Als daslook nog niet bloeit kunnen de bladen rauw fijngehakt gebruikt worden in salades en in soepen. Bij het verzamelen van de bladeren bestaat het gevaar van verwisseling met bladeren van andere planten, zoals lelietje-van-dalen, gevlekte aronskelk en herfsttijloos die giftig zijn. Jaarlijks vallen er slachtoffers door deze verwisseling.

Een windhoos heeft tientallen bomen neergelegd over een afstand van een paar honderden meters. De obstakels zijn nog niet opgeruimd en ik ben er een tijdje zoet mee om die paar honderden meters te overbruggen.

Deze bewoner laat altijd zijn fiets buiten staan, dat geeft een bewoonde indruk. Hij is tevens fan van Elvis en verzamelaar van allerlei dierlijke skeletten.

Ik kom een reclamebordje dat aankondigt dat er na 200 m een gîte zou zijn waar je tevens iets kunt eten en drinken. Helaas is de gîte gesloten.

Ik overnacht bij Philippe en Theresa. Zij bieden onderdak aan pelgrims. Theresa heeft zelf een pelgrimstocht ondernomen en kent dan ook als geen ander de noden van een pelgrim.

Philippe is een gepensioneerd onderwijzer en houdt van de natuur. Theresa moet nog enkele jaren werken. Theresa heeft mijn was in de wasmachine gestoken en te drogen gehangen voor de houtkachel. Duizendmaal dank aan Theresa en Philippe voor de goede zorgen.

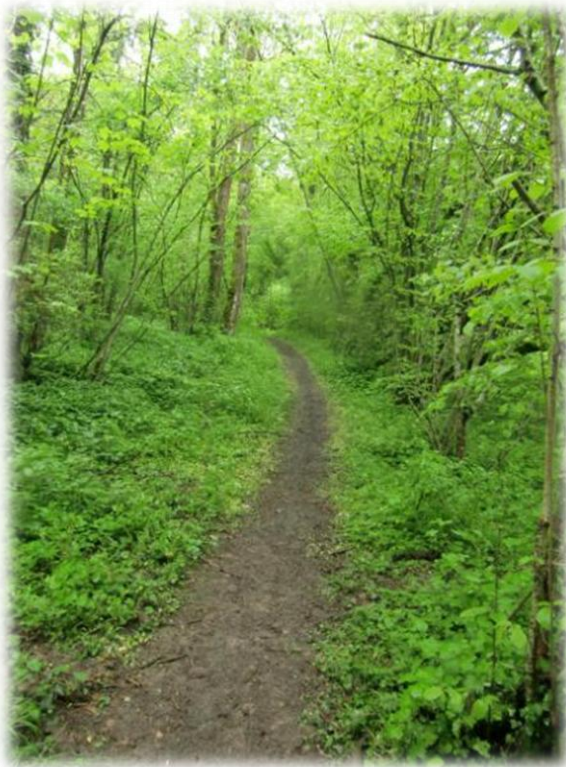
Woensdag 22 mei 2013

- Van : Niverlée 240 m
- Naar : Oignies 310 m
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 30 km
- Duur : 10 uur

Als ik 's morgens op sta ligt mijn was al mooi opgevouwen op de tafel. Theresa tekent een mooie schelp in mijn stempelboekje. Het was een aangenaam verblijf bij Philippe en bij Theresa. Misschien ontmoeten we elkaar ooit nog eens op een of andere pelgrimsweg, je weet maar nooit.

Ik passeer het grensdorpje Treignes. Dit kleine dorpje telt maar liefst drie musea; een museum van de stoomtrein, een museum van prehistorie en een ecomuseum.

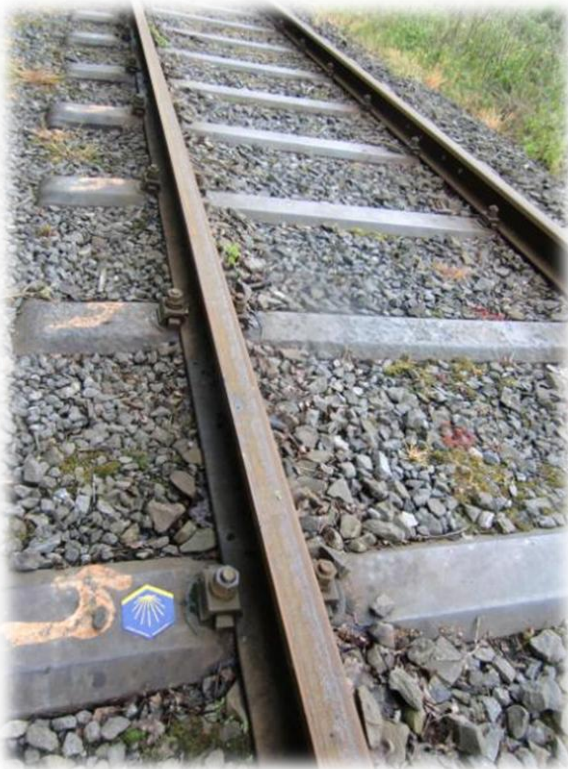
Het blijft vandaag de ganse dag droog maar het is zwaar bewolkt en koud, zowat 8° C. Ook voor de volgende dagen zit er geen beterschap in.

De fontein op het dorpsplein is een eerbetoon aan de bekende schrijver Arthur Masson die meer dan 30 romans heeft geschreven. In 1938 creëerde hij het karakter van Toine Base die hem wereldberoemd maakte. De drie bronzen beelden zijn Toine, zijn vrouw Hilde en zijn neef T. Deome.

Een groepje studenten zijn in het water iets aan het opmeten. Wat precies is mij niet duidelijk. Ook langsheen de spoorweg loopt er een stukje pelgrimspad.

In Oignies is er een chalet voor pelgrims. Het ligt wel iets buiten het dorp en buiten de route maar ik ben toch blij dat ik er gebruik van gemaakt heb. Alles is er immers aanwezig.

Er is een volgestouwde frigo en voorraadkast. Op alle artikelen staat de aankoop prijs geschreven, 20 cent voor een ei, 40 cent voor een frisdrankje enz. Het mag de pelgrim zeker aan niets ontbreken. Om 20.00 uur krijg ik het gezelschap van Fred, een pelgrim uit Nederland.

Donderdag 23 mei 2013

- Van : Oignis 310 m
- Naar : Bourg-Fidèle 350 m
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 400 m
- Afstand : 22 km
- Duur : 6 uur

Fred de Bree uit Zoutelanden (Nederland) stapt vandaag met mij een eindje mee. Fred is van bij hem thuis vertrokken en hoopt tegen volgende week in de buurt van Vezelay te geraken. Het volgende deel naar Compostela zou hij dan in oktober willen doen.

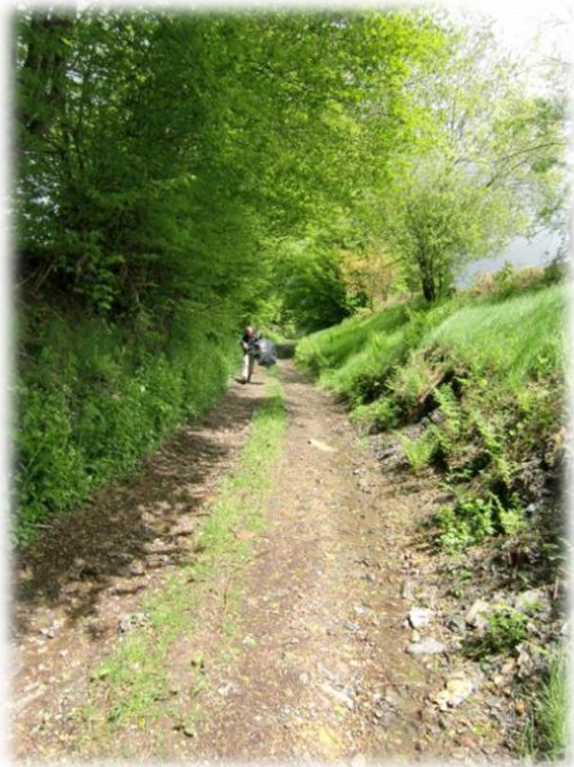
We komen voorbij een gigantische mierenhoop. Fred is 65 jaar en stapt zowat 10 uur per dag. Hij legt dan ook 40 km en meer af per dag. Hij maalt er helemaal niet om want hij is hardloper en loopt 2 marathons per jaar.

En net zoals de meeste pelgrims is het de bedoeling van Fred om via de snelste en de kortste weg naar Compostela te stappen. Hij volgt dan ook niet echt een specifieke weg maar neemt veelal de afkortingen, als het kan door de bossen en door de velden.

Fred zal vandaag wat minder kilometers afgelegd hebben dan dat hij gewoon is, enerzijds omdat ik geen afkortingen neem en anderzijds omdat ik minder lang stap dan hij.

In Bourg-Fidèle kunnen we een kleine caravan huren op de camping. Ze geven terug een koude en regenachtige nacht en dan is het niet zo leuk om in een tent te liggen.

Vrijdag 24 mei 2013

- Van : Bourg-Fidèle 350 m
- Naar : Malgrétout 300 m
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 800 m
- Afstand : 35 km
- Duur : 9 uur

Ik ben wat vroeger dan Fred vertrokken omdat Fred toch meteen van aan de camping een andere richting uitgaat. Daar kan hij immers een kilometers grote lus afsnijden. Wij hebben onze gegevens uitgewisseld en zullen wel contact houden met elkaar.

Ik kom een Fransman tegen die in zijn ene hand een metaaldetector en in zijn andere hand een schop vasthoudt. Ik maak een praatje met deze man. Hij zegt dat hier veel goud in de grond zit. Hij stelt mij voor dat ik hem help. Telkens als zijn detector iets registreert mag ik het voorwerp opgraven. Het tweede goudklompje dat gevonden wordt mag ik dan houden.

Na lang aarzelen ben ik dan toch maar niet ingegaan op het aanbod van de goudzoeker en wens hem veel succes.

Ik verblijf nu voor drie nachten bij de Nederlander Jos en zijn vriendin Christelle. Zij bieden logement aan pelgrims, komen elke dag de pelgrim halen op zijn eindpunt en brengen hem dan daags nadien terug naar dat punt. Ook de maaltijden zijn voorzien in dit arrangement. Hun boerderij bevindt zich niet ver van de route in het dorpje Grandchamp.